

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/43/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621200891
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1621200891.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu: FIVE - RENT - IMMOBILIEN GmbH, IČO: FN 449026 H, Obere Hauptstraße 25, 2422 Pama, Rakúska republika, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s.r.o., Pod poľom 1652, Trenčín, IČO: 36 857 882, proti žalovanej: R. Z., nar. XX.XX.XXXX, D. XXXX/XX, Z., zastúpená Mgr. Rastislav Sopóci, advokát, Kpt. M. Uhra 2621/3, Malacky, o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 15.februára 2024, č. k. 32C/19/2021-191, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach týkajúcich sa zastavenia konania (výrok I.) a nároku o náhrade trov konania (výrok II.) potvrdzuje.
Odvolanie žalobcu proti výroku o vrátení súdneho poplatku (výrok III.) odmieta.
Žalovaná nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie súd rozhodol tak, že : I. Súd konanie zastavuje. II. Súd priznáva žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. III. Súd vracia žalobcovi súdny poplatok vo výške 92,80 € prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica po právoplatnosti tohto uznesenia.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 161 ods. 1, ods. 2, § 230 C.s.p., keď skúmal či sú splnené podmienky, za ktorých môže súd prvej inštancie konať vo veci a rozhodnúť, na ktoré prihlíada súd kedykoľvek počas konania. Jednou z procesných podmienok konania je aj absencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) podľa § 230 C.s.p. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorý má za následok zastavenie konania a nastáva vtedy ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zo dňa 13.10.2009, sp. zn. 5 Cdo/120/2009). Pri skúmaní podmienok konania súd prvej inštancie zistil, že medzi tými istými sporovými stranami (právnym predchodcom žalobcu a žalovanou) a o tej istej veci - nároku žalobcu resp. právneho predchodcu žalobcu (pôvodného vlastníka) na vypratanie

totožnej nehnuteľnosti žalovanou už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Malacky, č. k. 5C/622/2008-148 zo dňa 24.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/230/2012-168 zo dňa 19.06.2012. V pôvodnom konaní bol síce žalobcom právny predchodca žalobcu, teda vtedajší vlastníak predmetnej nehnuteľnosti, predmetom sporu však bol totožný nárok na vypratanie totožnej nehnuteľnosti žalovanou z rovnakého právneho dôvodu, a to že žalovanej nesvedčí právo predmetný priestor užívať. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že v aktuálnom konaní žalobca doplnil svoju právnu argumentáciu prípadne aj nad rámec argumentácie žalobcu v pôvodnom konaní, pretože tým nedošlo k uplatneniu iného práva na súde a skutkové tvrdenia žalobcu navyše zostali rovnaké. Žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 12.03.2021 sa tak podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca domáha rozhodnutia, ktorého sa jeho právny predchodca domáhal už v pôvodnom konaní. Na uvedenom závere nemožno nič zmeniť ani námietka žalobcu, že súdy v pôvodnom konaní neriešili ako predbežnú otázku to, či je možné priestor užívaný žalovanou považovať za byt alebo nie. Z odôvodnenia prijatých rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že ako súd prvej inštancie, tak i súd odvolací dospeli k záveru, o tom, že predmetný priestor má charakter bytu, že táto otázka nimi bola ako predbežná otázka riešená (napr. súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku č. k. 5C/622/2008-148 uvádza, že „z vykonaného dokazovania je nesporné, že byt, ktorého vypratania sa domáhal navrhovateľ, bol bytom služobným.“, ďalej že „z listinných dôkazov je nepochybné, že bol U. Z. riadne pridelený služobný byt a že s ním bola spísaná zápisnica o odovzdaní a prevzatí bytu“ a napokon že „U. Z. nedostal výpoveď a tak byt stratil povahu služobného bytu a vznikol chránený spoločný nájom bytu manželmi“) Aj v prípade, žeby hypoteticky súdy v pôvodných konaniach dospeli k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, či už na základe chýbajúcej vhodnej argumentácie vtedajšieho žalobcu alebo inak, také ich pochybenie v novom konaní nie je už možné napraviť a toto mohlo byť predmetom výhradne konaní o riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkoch. Rovnaký záver by platil tiež v prípade, že by súdy v pôvodnom konaní napríklad nedostatočne vysvetlili, akým spôsobom k nim prijatému skutkovému a/alebo právnemu záveru prišli, a to tiež s poukazom na všeobecne akceptovaný názor, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (IV. ÚS 115/03). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je tu daná totožnosť veci i totožnosť strán a teda neodstrániteľný nedostatok podmienky konania - res iudicata, preto súd konanie zastavil.

1.2. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p., keď za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania zisťoval zavinenie niektorej zo strán na zastavení konania. Žalobca podal žalobu vo veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté a z uvedeného dôvodu muselo byť konanie zastavené. Konanie bolo teda nepochybné zastavené pre správanie žalobcu a preto priznal nárok na náhradu trov konania žalovanej.

1.3. O vrátení poplatku rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 3, ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov tak, že poplatok vrátil krátený o 1% , resp. o 6,70 €.

2. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a), b), f), h) C.s.p. a navrhol zrušiť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a vrátenie veci súdu prvej inštancie. Predmetom konania je vypratanie nehnuteľnosti uvedenej v žalobe. Žalovaná svoje užívacie právo odvodzuje z argumentácie uvedenej v rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 5C/622/2008, potvrdeným v rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2012, sp. zn. 5Co/230/2012. Žalobca poukázal na skutočnosť nesporne významnú a kľúčovú pre posúdenie veci a to, že ubytovací priestor nikdy nemal povahu bytu v zmysle zákona č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami, pričom súdy sa touto skutočnosťou v predchádzajúcom konaní o vypratanie bytu nezaoberali a tieto neskúmali, či ubytovací priestor je svojou povahou bytom a spĺňa zákonné požiadavky na takéto určenie. Ubytovací priestor nemôže mať a nemá charakter a povahu bytu v právnom slova zmysle, keďže nie je trvalo určený na bývanie a najmä nebol ako byt ani skolaudovaný. Súd prvej inštancie uznesením Okresného súdu Malacky zo dňa 27.10.2022 zastavil s poukazom na ustanovenie § 230 C.s.p. z dôvodu uvedeného v bode 4 uznesenia. Vo veci bolo podané odvolanie zo strany žalobcu zo dňa 15.11.2022, pričom Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesením zo dňa 27.04.2023, sp. zn. 9Co/38/2023-167 odvolaním napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p., že súd prvej inštancie nesprávnym postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z obsahu spisu vyplynulo, že dňa 08.08.2022 doručil žalobca spoločnosť ONE - RENT IMMOBILIEN GmbH návrh na zmenu žalobcu, keďže výlučným

vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti stala spoločnosť FIVE - RENT - IMMOBILIEN GmbH. Z uvedeného dôvodu teda odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom ho zaviazal, aby rozhodol o návrhu na zmenu žalobcu podľa ustanovenia § 80 C.s.p. a následne opätovne posúdil, či konaniu nebráni prekážka rei iudicate. Odvolací súd sa vo svojom uznesení výslovne nezaoberal ani prekážkou rei iudicatea, a ani meritom veci.

2.1. V prvom rade žalobca nesúhlasí s tvrdením, že v danej veci ide o res iudicata, a to z dôvodu totožnosti účastníkov konania na strane žalobcu, keď v pôvodnom konaní vystupovala právnická osoba odlišná od žalobcu, ale najmä vo vzťahu k uplatnenému nároku, ktorý absolútne nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený pôvodný nárok spoločnosti REALITY-NÁJOMNÁ SK s.r.o. v predchádzajúcom konaní. Žalobca poukazuje na absolútne odlišné skutkové tvrdenia. Práve skutočnosť, že ubytovací priestor nebol skolaudovaný ako byt, je rozhodujúcou skutočnosťou v konaní a nikdy nemal povahu bytu v zmysle zákona č. 189/1992 Zb. V predchádzajúcom konaní sa touto otázkou súdy absolútne nezaoberali a tieto nijako neposúdili ubytovací priestor z hľadiska jeho charakteru, teda neskúmali kolaudačné rozhodnutie ani ostatné okolnosti potrebné na prijatie jednoznačného záveru o tom, že ubytovací priestor je bytom a spĺňa všetky stavebnotechnické požiadavky upravené príslušnými normami. V opačnom prípade by žalovaná v rámci svojich podaní a súd prvej inštancie v rámci svojho odôvodnenia poukázala na konkrétne závery súdu z predchádzajúceho konania, z ktorých by bolo jednoznačne a nesporne zrejmé, že tieto sa touto otázkou riadne zaoberali a túto riadne posúdili tak, že ich závery možno považovať za záväzné pre ďalšie právne vzťahy či súdne konania. Nemožno mať za to, že v bode 11 odôvodnenia napadnutého uznesenia sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou ako predbežnou otázkou, teda že síce či ubytovací priestor má charakter a povahu bytu v právnom slova zmysle. Žalobca nesúhlasí s formalistickým postupom súdu prvej inštancie, ktorý síce v napadnutom uznesení uvádza, že si pripojil a preštudoval spis vedený na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5C/622/2008, avšak tento evidentne preštudoval len vo vzťahu k predmetu konania a účastníkom konania, avšak bez riadneho posúdenia skutkových tvrdení, na základe ktorých bol nárok žalobcu uplatnený, t. j. toho, či bol uplatnený nárok založený na rovnakom právnom dôvode a argumentácii ako nárok právneho predchodcu žalobcu. Uvedené kritéria vo vzťahu k posúdeniu, či ide, alebo nejde o res iudicatae prijal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 21.12.2011 sp. zn. 2Cdo/263/2010. Prijatie správnosti argumentácie v napadnutom uznesení, by znamenalo, že v prípade, že sa zmení vlastníak nehnuteľnosti, bol by akceptovaný nezákonný stav a nemohol ho v pôvodnom konaní sa nemohol brániť a navyše pôvodné konanie bolo založené na inom skutkovom základe.

2.2. Žalobca záverom odvolania namietal aj arbitrárnosť uznesenia a jeho nedostatočné odôvodnenie, nakoľko vo vzťahu ku kľúčovej otázke predmetného sporu, ktorou je posúdenie charakteru ubytovacieho priestoru. Mal za to, že súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil, na základe čoho súdy údajne k uvedenému záveru dospeli, t. j. predovšetkým, či vôbec skúmali charakter ubytovacieho priestoru. Žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.01.2019, sp. zn. 6Cdo/98/2017. Súdy sa nezaoberali charakterom ubytovacieho priestoru, o ktorom žalobca tvrdí, že nikdy nemal a nemá povahu bytu a tak je dôvod, na základe ktorého žalovaná odvodzuje svoje užívacie právo k ubytovaciemu priestoru absolútne irelevantný, v čoho dôsledku má žalobca za to, že uvedená právna vec je založená na odlišnom skutkovom tvrdení a rozdielnom právnom dôvode. V zmysle uvedeného je žalobca toho názoru, že súd prvej inštancie nemal postupovať uvedeným spôsobom a konanie uznesením zastaviť z dôvodu, že ide o res iudicatae.

3. Súd prvej inštancie zaslal odvolanie na vyjadrenie žalovanej, ktorá požiadala o predĺženie lehoty. Dňa 25.04.2024 bol súdu prvej inštancie doručený e-mail, ktorým bolo podané vyjadrenie, ktoré malo byť v lehote troch dní doplnené. Žalovaný predmetné vyjadrenie nedoplnil, preto sa na uvedené podanie neprihliada. Ďalšie podania neboli súdu doručené.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné sčasti odmietnuť a vo zvyšku jeho odvolanie nie je dôvodné.

5. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

5.1. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p. ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

5.2. Podľa § 230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

6. Predmetom konania je žaloba na vypratanie nehnuteľnosti - ubytovacieho priestoru č. XX-ZA nachádzajúceho sa na prízemí stavby - budovy so súpisným číslom XXXX, postavenej na parcele registra KN-C č. XXX/X- zastavené plochy a nádvoria o výmere 2642 m², zapísaného v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX

pre k. ú. Z., obec Z., okres O.. Súd prvej inštancie vzhľadom na prekážku veci právoplatne rozsúdenej v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/622/2008 Z. z., v konaní ktorom súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 24.11.2011, č. k. 5C/622/2008-148 žalobu zamietol. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2012, č. k. 5Co/230/2012-168 dňa 13.07.2012.

7. Prekážka *res iudicata* sa zaraďuje medzi negatívne procesné podmienky. Negatívna stránka materiálnej právoplatnosti sa prejavuje ako nezmeniteľnosť rozhodnutia, a spôsobuje tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci (*impedimentum rei iudicatae*), to znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady *ne bis in idem*, teda nikdy nie dvakrát o tej istej veci. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať *ex officio*. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v konaní ukončenom právoplatným rozhodnutím súdu. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak) ((R 15/2010)).

8. Z pripojeného spisu vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5C/622/2008 vyplýva, že právny predchodca žalobcu podal na súde prvej inštancie dňa 23.06.2008 žalobu, ktorou sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť vypratať ubytovací priestor č. XX-ZA nachádzajúci sa na prízemí hotela Z. - nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX vedenom Správou katastra Malacky pre k. ú. Z.. Je teda zrejmé, že v danom prípade ide o žalobu na vypratanie tej istej nehnuteľnosti, ako už bolo rozhodnuté v skôr vedenom konaní a to tak, že žaloba bola zamietnutá. Z prieskumu oboch spisov vyplýva, že v oboch konaniach sa žalobcovia domáhali vypratania nehnuteľnosti, ktorá mala byť žalovanou užívaná neoprávnene. Na skutkovom deji sa nič nezmenilo, stále je založený na tvrdení, že žalovaná užíva nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu neoprávnene. Už v pôvodnom konaní súd posudzoval predmetnú nehnuteľnosť ako byt, o čom svedčí odôvodnenie pôvodného rozhodnutia, ktoré vychádzalo z právnej úpravy služobného bytu čo súdu vyplynulo z vykonaného dokazovania. Ak by aj išlo v pôvodnom konaní o nesprávne právne posúdenie, uvedená skutočnosť nie je spôsobilá meniť prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Prijatému záveru nasvedčuje konštantná judikatúra. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp zn. 6Obdo/38/2009, 2Cdo/263/2010, 3Cdo/97/2014, 1Cdo/234/2018 vyplýva, že ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci i v prípade, ak skutok vymedzený žalobou bol súdom posúdený inak (čo je aj daný prípad, keďže súd prvej inštancie v konaní sp. zn. 5C/622/2008 posúdil žalobcom uvádzaný ubytovací priestor ako byt). O prekážku právoplatne rozhodnutej veci by išlo aj vtedy ak by skutok vymedzený žalobou bol posúdený nesprávne či neúplne. Právny dôvod žaloby je stále rovnaký, a tým je ochrana vlastníctva podľa § 126 Občianskeho zákonníka, o práve ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté.

8.1. Neobstoja ani námietky žalobcu o rozdielnosti subjektu na strane žalobcu. V oboch konaniach na strane žalobcu vystupuje tá istá osoba (vlastník nehnuteľnosti), na skutočnosti ktorej nič nemení ani fakt, že žalobca je na základe prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o ktorej vypratanie ide právnym nástupcom žalobcu vystupujúceho v konaní pod sp. zn. 5C/622/2008. Správnosť prijatého záveru súdu prvej inštancie je podložená ustálenou súdnou praxou (pozri napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/280/2010) v zmysle ktorej o tých istých účastníkoch ide tiež aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia účastníkov už skončeného konania. Žalobca FIVE - RENT - IMMOBILIEN GmbH, IČO: FN 449026 H, Obere Hauptstaße 25, 2422 Pama, Rakúska republika je právnym nástupcom spoločnosti REALITY-NÁJOMNÁ SK s.r.o., ktorá vystupoval ako žalobca v predchádzajúcom konaní sp. zn. 5C/622/2008. Na podanie novej žaloby a teda zhojenie prekážky veci právoplatne rozhodnutej nepostačuje ani neuplatnenie všetkých prostriedkov procesnej obrany a útoku, ktoré si pôvodný žalobca v prvom konaní nevyčerpal.

9. Súd prvej inštancie správne a v súlade s ustanoveniami § 161 ods. 2 a § 230 C.s.p. konanie zastavil, keďže v predmetnej sporovej veci v konaní bránila prekážka veci právoplatne rozhodnutej, pričom ide o neodstrániteľnú vadu konania, t. j. nebolo možné použiť ustanovenia o odstraňovaní väd žaloby čo viedlo odvolací súd k potvrdeniu uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa zastavenia konania (výrok I.) podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. vrátane výroku o náhradu trov konania (výrok

II.) o ktorých súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 256 ods. 1 C.s.p. keďže žalobca zaviniel zastavenie konania.

10. Odvolanie žalobcu proti výroku o vrátení súdneho poplatku (výrok III.) odvolací súd odmietol v zmysle § 386 písm. c) C.s.p. ako odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

10.1. O vrátení súdneho poplatku po zastavení konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ktorý v § 14 ods. 1 ustanovuje, že na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku okrem § 357 písm. a). Podľa § 14 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiach vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nemusí obsahovať odôvodnenie.

10.2. Prípustnosť odvolania podľa Civilného sporového poriadku upravuje § 357 tak, že taxatívne vymenúva uznesenia, proti ktorým je odvolanie prípustné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o vrátení súdneho poplatku sa v tomto výpočte nenachádza. Rozhodnutie o vrátení časti súdneho poplatku zo žaloby nie je rozhodnutím o zastavení konania ani rozhodnutím o nároku na náhradu trov konania, ale samostatným rozhodnutím vydaným podľa zákona o súdnych poplatkoch. Prípustnosť odvolania proti takémuto rozhodnutiu nie je možné vyvodiť z ustanovenia § 357 Civilného sporového poriadku, ani z iného ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná preto by jej vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovaná nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania a preto už o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné rozhodnúť súdom prvej inštancie.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).